

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Eu vin pe nori și cuvintez peste pământ. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin. O, copii ai Ierusalimului, M-am coborât cu toată oastea cerească, și din mijlocul slavei cuvintez peste voi. Când ploaia cade peste pământ, izvoarele țin apă din destul, și pământul înflorește de viață, dar când cămărilor ploii se închid, izvoarele dau să sece și sânul lor se usucă. Așa fac Eu cu tine, poporul Meu; te țin la sân ca să mănânci și să nu sece viața ta și să nu se usuce mlădița ta. Ca un izvor curge glasul cuvântului Meu peste tine, și te cresc cu mană din cer mai mult ca pe Israelul lui Moise. Cobor izvor de cuvânt din cer, ca să fac din tine izvor de cuvânt pe pământ, și ca să bea din tine trecătorii și să le fie sete de apa cea vie și s-o caute, și să crească cei ce beau. Israele, Israele, de aceea, tată, te-am născut Eu pe tine în vremea întoarcerii Mele, ca să vestești la lume întoarcerea Mea și slava Mea și împărăția Mea. Să se uite omul la tine și să te urmeze și să bea din râul cuvântului Meu. Pace ție, poporul Meu! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Îmi desfac sânul și Mă apropii ca să-ți dau să mănânci. Ia, tată, și mănâncă. Ia, poporul Meu, ia de la Dumnezeu și îndeletnicește-te cu viața Mea în tine, cu Mine în tine, căci cine Mă are pe Mine întru sine, acela are viață în el; o, și ce viață are în el!

Omul lumii nu are viața Mea în el. Israele, Israele, învață-l și pe omul lumii ce înseamnă să aibă viață în el; învață-l dacă poți, și Eu, tată, îți voi plăti cu plată scumpă, fiule, dar să lucrezi atent, ca nu cumva să greșești, ca nu cumva să iei să înveți și tu ceva de la omul lumii. Să nu înveți lucrarea lumii, că omul lumii nu are viață în el. Viața Eu sunt, și cine nu Mă are pe Mine în el nu are viață în el.

E Duhul Sfânt deasupra ta, poporul Meu. E Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și se lucrează prin cuvânt, prin izvor de cuvânt de Duh Sfânt, că am promis pe Duhul Sfânt că va veni și va vesti toate câte vor fi de așezat spre vedere între cer și pământ.

Mă uit peste lucrarea Mea din cer și o văd în vremea lui Ahab când proorocul Meu Ilie a închis sânul cerului prin rugăciunea sa spre Domnul. Trei ani și ceva n-a primit pământul ploaie. Izvoarele secaseră, pământul își deschisese gura și cerea apă. Crăpase pământul, fiilor, și era cu gurița deschisă spre Dumnezeu, dar Îmi stătea în față rugăciunea lui Ilie și Îmi era mila legată sub cuvântul râvnei acestui slujitor ceresc pe pământ, că mai bună a fost râvna lui decât mila Mea. Ici coala mai avea apă câte un izvor. Și de unde mai avea? Din mila Mea, tată.

Fii atent, Israele, să ai izvor binecuvântat de Mine în ograda ta, că mare lucrare va fi cu izvorul tău. Fii atent, poporul Meu, să Mă ai pe Mine în tine, că voi face cu tine lucrare mare, fiule. Și de ce voi face? Pentru că am rostit cuvânt că voi face, că poporul cel care a fost cu Mine și a plecat din nou în lume, nu s-a mai gândit când a plecat că Eu voi împlini toate cele rostite și că va fi greu de cel ce M-a lepădat pe Mine. Va zice că nu M-a lepădat, dar nu va avea dreptate în nici un fel, pentru că Eu sunt cuvântul și Mă desăvârșesc, și cei ce au plecat nu Mă aud. Aceia sunt departe de izvor și nu Mă aud și nu se hrănesc, iar izvorul care nu are apă, acela seacă, și nu știe cel ce a plecat ce înseamnă izvor sec; nu știe bietul de el că izvorul Eu sunt, și că dacă Eu nu intru în urechea și în inima lui, el nu Mă are. Eu altă cărare pentru fiii acestei lucrări nu am, și urechea este poarta de intrare a cuvântului. Numai cei ce stau la hrănit, numai aceia aud. Numai izvoarele care primesc apă au apă. Celelalte seacă și li se înfundă cursul izvorului. O, ce jale era în Israel când sânul cerului nu mai dădea ploaie! Abia, abia s-a întors Israel spre Mine, Domnul. Era legat de idoli, era cuprins de idoli și de păcătoșenie și nu mai putea să scape cu gândul spre Dumnezeu. Era mort și neputincios Israel, căci cel fără de Domnul e mort, și cel fără de hrană e

neputincios. Cel fără de Mine în el e mort, dar el nu zice că e mort. Dar am zis Eu, și așa am zis: *«Cel ce nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, acela nu are viață în el»*.

Eu am venit acum două mii de ani ca să dau viață omului, dar Israel ce a făcut? M-a omorât și n-a crezut că am înviat ca să creadă că Eu sunt Dumnezeu Cel promis. Ce a făcut, tată, Israel? A cumpărat pe bani străjerii care au stat la mormântul Meu de strajă și le-a spus să spună că pe când ei dormeau, M-au furat ucenicii Mei. O, dacă era adevărat că M-au furat ucenicii pe când straja dormea, atunci straja trebuia omorâtă pentru că a dormit în strajă. Fiilor, fiilor, mare a fost minciuna arhierilor din vremea slavei Mele prin înviere. Mare a fost necredința lor, tot așa de mare ca a arhierilor de azi. Minciună cumpărată pe bani și împărțiată în lături, căci vestea aceasta a rămas până azi, cum că Eu am fost furat din mormânt de către ucenici. Până azi în Israel nu se crede că Eu am fost Dumnezeu și că am înviat după ce M-am dat jertfă de răscumpărare pentru om. A avut putere cuvântul mincinos al arhierilor, căci oamenii sunt cu mintea ușoară când nu au Duhul lui Dumnezeu. Israel nici nu avea de gând să creadă în Hristosul Cel trimis din cer, și de aceea minciuna i-a cumpărat așa de ușor. Până azi nu crede Israel, până azi el așa știe, el așa crede, că M-au furat ucenicii pe când straja dormea. Dar Eu înviasem, și mărturiile învierii Mele au vorbit mai mult decât minciuna lor, dar ei tot n-au voit să Mă primească de Dumnezeu. Am avut o mână de martori care au stat în apropierea Mea și cărora M-am arătat înviat după înviere și cu care am petrecut după înviere, și Israel a ieșit mincinos, dar mândria lui l-a ținut împotrivor până azi. Iată și azi. Azi te am pe tine, Israele de azi. Te-am avut aproape de minunea cuvântului Meu, te-am avut popor al întoarcerii Mele, căci M-am întors prin cuvânt și lucrez așa de minunat, tată, și ca și atunci nimeni nu crede, nimeni din biserică, și arhierii bisericii dau să mintă ca și atunci. Dar Eu am ieșit ca și atunci și M-am arătat în cuvânt, iar cu tine, Israele, stau la masă de cină cerească și îți dau să mănânci înțelepciune din cer, și tu Mă mărturisești, precum cei puțini care au fost cu Mine în vremea lucrului trupului Meu au mărturisit vremea Mea în trup și slava Mea prin înviere.

Poporul Meu, să știi, tată, că te vei întâlni în curând cu cortul cel care M-a adăpostit pe Mine în vremea venirii Mele de azi. Te vei întâlni cu trâmbița Mea, și o vei vedea în slavă mare dacă vei fi cu Mine și credincios cu Mine. Cei ce s-au lepădat de lucrarea Mea, aceia s-au lepădat și de trâmbița Mea, și aceia n-o vor vedea. Poporul Meu, vei păți ca Petru, Iacov și Ioan în ziua când Eu Mi-am schimbat fața înaintea lor, că ei au văzut lângă Mine pe Moise și pe Ilie. Așa vei vedea tu slava Mea în curând, și n-ai să știi cine sunt Eu și cine este trâmbița Mea, căci Verginica a fost cortul Meu pe pământ, trupul în care Eu M-am adăpostit înaintea ta. Și va rămâne peste tine slavă mare, poporul Meu, și lumea nu va pricepe iubirea Mea cea de peste tine. Dar mai am un picuț de cernut, mai am câteva boabe de grâu seci, care nu vor putea să stea alături de slava Mea. Mai am un picuț de curățit la masa Mea, căci credincios la masa Mea este numai acela care crede împlinind toate cuvintele venite cu Mine, toată așezarea cea de om edenic pe pământ nou. Omul cu viață de eden în el, acela este om nou, și sub el se face pământ nou, și el va lucra lucrare de pământ nou peste România. Amin.

Ce păcat, măi Israele, ce păcat de fiul cel care a auzit și a gustat din masa aceasta și n-a stat până la împărțirea darurilor mesei! Ce păcat de cel ce a cunoscut acest sân și n-a stat să mănânce pe veci din el! Ce păcat! Și de ce spun așa? Pentru că acesta e cel mai mare păcat. Și de ce e cel mai mare păcat? Pentru că nu mai este cu ce să fie spălat, căci sulul se strânge, și drumul se împătorește, și timpul se face sul, și cel necredincios piere pe veci. Ce păcat de omul care se încântă cu bani, cu zile ca pe pământ, cu lăcomie de lucruri pământești! Îl plâng pe omul cel fără Dumnezeu așa cum se plânge un mort. Voi lua moartea de pe pământ, voi lua păcatele de pe pământ, le voi lua, ca să nu mai fie pe pământ, căci păcatele au adus moartea omului, și vor plânge oamenii de dorul păcatelor, de dorul desfătărilor și al bucuriilor păcătoase, vor plânge oamenii de dorul morții, și moarte nu va mai fi. O voi lua și o voi pedepsi la neffință, pentru că

așa este scris în Scripturi, și păcat nu va mai fi, și va fi plata păcatului, pentru că așa este scris în Scripturi, și sunt adevărate Scripturile.

Tu, poporul Meu, să crezi ce-ți cuvintez Eu, că nu de azi îți cuvintez. Eu de mult cuvintez, de șapte mii de ani cuvintez, și puțini au crezut, dar în curând nu va mai fi necredincios între cer și pământ, căci se încheie așteptarea, și toate cele împlinite vor fi simțite și cunoscute. Tu, poporul Meu, să fii poporul Meu, să fii, tată, poporul Meu și fructul Meu cel așteptat și dorul Meu cel împlinit și copilul Meu cel gătit de serbarea de sfârșit. Fiule, poporul Meu, dacă Eu acum te mint pe tine, să știi că nici Scriptura n-ar face altceva, dar să știi bine și întărit să fii că nici Scriptura nu te minte nici atunci, nici acum, și nici Eu, Care proaspăt stau cu tine și mereu îți amintesc de cele proorocite pentru vremea cea din urmă. Numai așa ar fi să zici că Eu te mint azi, atunci când vei da să zici că Scriptura minte. N-am mințit nici ieri, nici azi, dar învață-te să știi, tată, vremile și să socotești bine drumul Meu cel de șapte mii de ani cu omul și să înțelegi bine lucrarea Mea cea nevăzută, care încet, încet vine toată spre vedere sub ochii tăi. Lucrarea Mea cu tine este Ilie, fiule. Ilie este scris pentru pregătirea cărării Mele. Ilie se numește cel ce îmi pregătește cărarea.

Poporul Meu, ia, tată, în tine duhul și puterea lui Ilie, râvna și credința acestui slujitor ceresc între cer și pământ, căci focul Duhului Sfânt te-a îmbrăcat pe tine cu foc mai mult ca pe Ilie, fiule. Ți-am făcut cojoc care să te ocrotească și să te îmbrace cu putere. Ia-l pe tine, poporul Meu, și desparte cu el apele cele tulburi ale lumii acesteia și vino după Mine, că Eu vin în urma ta. Fii atent bine ce-ți spun și nu te sminti ce-ți spun: vino, tată, după Mine, că Eu vin în urma ta. Ia-o tu înainte după Mine, că Eu vin în urma ta, fiindcă așa este astăzi lucrarea lui Ilie: este să-Mi pregătească el calea, ca să vin pe ea. Tu ești calea Mea. Așează-te, poporul Meu, ca să-Mi fii cale de venire, și apoi Eu vin. Eu pe tine te aștept ca să vin, căci tu ești calea Mea, și să vezi tu ce venire slăvită va fi să fie, că se va ține lumea după tine ca după focul cel ce luminează și încălzește în vreme de întuneric și de frig. Se va ține lumea după tine ca după pâine, ca după apă, poporul Meu, și se va sătura și va vedea venirea Mea, și se va deștepta cel ce este scris să se deștepte. Dar cel ce M-a cunoscut și M-a părăsit, acela nu va mai avea atunci curaj să se apropie ca să călătorească cu Mine, că nu va avea putere să vină. Va voi să vină, dar putere nu va avea și nu va veni, și așa va fi vădit cine a fost și ce a făcut unul ca acela. De ce, tată, crezi tu că oftez Eu așa de greu pentru cel ce s-a dezbrăcat de acest cojoc, de această lucrare de salvare? Iată, cel fără de cojocul acesta nu va avea cu ce să despartă apa ca să treacă, și apa va fi mare și nervoasă, și pe apă nu vor fi salvatori, căci salvatorii sunt întru Mine, și aceeași lucrare au. Mai fericit va fi acela care abia vine decât cel ce a fost și s-a dus. Mai fericit va fi cel din lume care va trage în barca Mea, că acela vine crezând și cuvântând lucrul cel nou și pe poporul cel nou.

O, nu se mai vede drumul, nu se mai vede! Puhoi de duhuri rele zămislite de oameni, puhoi de duh întunecat a înceșoșat calea. Calea nu se mai vede, dar se va vedea lumina poporului Meu și haina lui cea albă și slava lui Dumnezeu deasupra. Atât va fi lumină, locul poporului Meu, pământul poporului Meu, pământul cel nou, care va odrăsli apoi și va cuprinde în el toate cele lucrute întru început, și atunci Adam și Eva își vor sfârși drumul întoarcerii acasă la Dumnezeu și vor fi amândoi un singur trup. Amin.

Israele, Israele, mare este această Scriptură: «Și vor fi amândoi un singur trup, femeie și bărbat». O, ce a făcut, tată, omul cu această Scriptură? A desființat omul Scriptura aceasta și a făcut el altceva. Plânge cerul și plânge pământul cel ce fost făcut odată cu cerul, că omul a călcat în picioare cele create, cele curate. Întreabă, poporul Meu, pe preoții și pe arhierii și pe teologii veacului acesta, și să vezi tu ce-ți spun ei de Scriptura aceasta care spune: «Și vor fi amândoi un singur trup». Dar tu întoarce-te acolo, tată, acolo unde omul și femeia erau amândoi un trup. Lasă-l pe tatăl tău și pe mama ta, lasă-i, că este scris să-i lași, că tu nu ești din sămânța aceea. Lasă-i, și ia cuvântul Meu de născător al tău.

Fiilor, fiilor, când au păcătuit Adam și Eva? Au păcătuit când nu mai erau amândoi un singur trup, că dacă ar fi rămas amândoi un singur trup, ar fi rămas în Domnul, ar fi gândit la fel amândoi, la fel ca Dumnezeu. Am voit să repar greșeala cea făcută de Eva, și i-am spus lui Adam să se desfacă de Eva, ca să încep iar de acolo de unde încă nu era făcută Eva. I-am spus lui Adam să dea deoparte răul care se născuse în Eva, adică pe Eva. I-am spus că Eva va muri, că a dat naștere păcatului. I-am spus să nu se lase și el spre moarte, și că Eva va muri. Dar Adam n-a voit să se mai desprindă de Eva, și a spus că dacă ea va muri, nici el nu voiește altfel.

Vezi tu, poporul Meu, de ce-ți spun Eu, tată, să te desparti de cel din casa ta care nu este cu Mine? Ca să te salvez, fiule, și ca să fii tu apoi salvator și nu pieritor. Fii un trup cu Mine, fiule, că nu mai ai, tată, cu cine să fii un trup, așa cum spune Scriptura. Nu fă ce a făcut Adam, care n-a vrut să se despartă de Eva, care ascultase pe diavolul, cel ce dezbină pe om de Dumnezeu. Adam și Eva au fost un singur trup atâta timp cât au ascultat de Făcătorul lor, și ei erau desăvârșirea Domnului în om. Când femeia și bărbatul sunt amândoi un singur trup, atunci ei nu păcătuiesc. Când femeia și bărbatul se despart de tații și de mamele lor, atunci ei se nasc din Dumnezeu și se fac un singur trup, un singur Hristos în amândoi, și se nasc din sămânță nesticăcioasă, din Hristos, Cel Care l-a lucrat pe Adam dimpreună cu Tatăl.

Iată, fiilor, lumea se va naște din nou, lumea se va înnoi, după cum este scris. Lumea va lua înfățișarea cea dintâi, cea de la facerea ei. Lumea cea văzută va fi cuprinsă iar în cea nevăzută, ca să se poată vedea cea nevăzută în cea văzută, lumea cea creată de Dumnezeu și nu de om. Omul care s-a născut din om a intrat iar în pământ, și iar va ieși din pământ omul, ca și la început, la cuvântul lui Dumnezeu, la lucrul mâinii lui Dumnezeu. Omul se va întocmi iar, din pământ. Tot omul care a știut pe Dumnezeu se va scula cu trup nesticăcios și va sta înaintea Domnului. Omul lui Dumnezeu se va întoarce în Eden. Scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii. Să nu te mai clatini tu, poporul Meu, că mare lucrare este de la Dumnezeu prin tine, cel ce ești azi în trup, cel ce ești azi cu Dumnezeu și care ai cojoc de la Dumnezeu. Te voi pune față în față cu Ilie proorocul, că se unește începutul cu sfârșitul, se unesc cele dintâi cu cele din urmă și vom fi cu toții un singur trup. Amin.

Israele, Israele, ce înseamnă aceasta, un singur trup? În curând va fi să răspunzi ce este această Scriptură. Cine se lipește cu trupul unei desfrânate este un singur trup cu ea, căci zice Scriptura: *«Vor fi amândoi un singur trup»*. Cine se lipește cu Hristos este un singur trup cu Hristos; tu și cu El, un singur trup. Poporul Meu, vine vremea cea dintâi, vine nepătimirea pe pământ. Vine pe pământ omul cel ce nu păcătuiește în trup. Vine Hristos, vine, fiilor, vine. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut un trup cu tine, poporul Meu. Cine este un trup cu Mine, acela nu poate să mai păcătuiească. Cine nu este un trup cu Mine, acela păcătuiește, acela se face un trup cu păcatul. Ilie proorocul a avut nepătimire în trup, și de aceea a avut atâta putere de cuvânt și de faptă. Nu căuta, Israele, să-ți dea trupul răspuns pentru ca să-ți scape sufletul de osânda păcatului. Trupul nu păcătuiește până nu-i dă mintea zămisirea păcatului în trup. Fă-ți mintea cer, ca să stea Dumnezeu în ea, fiule de la sfârșit, că tot cerul trebuie să coboare în tine și pe pământ prin tine. Cerul se sfârșește și el, după cum este scris, și va coborî peste tine când își va sfârși locașul și așteptarea; se va strânge sul și ți se va dărui ție, fiule al lui Dumnezeu de la sfârșit. Eu vin cu norii, așa este scris. Vin și norii cu Mine, și rămân și ei cu Mine peste tine și în tine. Și de ce rămân și norii cu tine? Ca să ai tu, fiule, cu ce te purta întru cele văzute; să te porți ca Mine, pe nori și cu norii. Dacă Eu vin, vin cu tot ce am, vin ca să te iau cu Mine, vin ca să Mă iei cu tine și să stăm în fața Tatălui cu această împărăție de cer nou și de pământ nou, așa precum a fost la început. Cine a mai auzit să te încurce pe tine o împlinire micuță care-ți stă la îndemână s-o îplinești? Și dacă nu vrei să îplinești toată pregătirea, cine a mai pierdut vreodată ce ai pierde tu, fiule chemat și ales ca să stai înaintea Mea la venirea Mea? Fii credincios, Israele, căci chemat și ales dacă ești, nu este de ajuns, tată. Credința te îplinește, ea te face să te îplinești. Fără ea nu faci tot ce este de făcut. De aceea am rostit Eu în vremea ta: *«Credință ca a ta să nu*

se mai fi auzit prin veacuri». Pe cel cu inima curată care nu poate scăpa și care vrea cu Mine, pe acela îl scap Eu cu îngerii Mei, dar pe cel ce Mă ia în glumă pe Mine, pe acela îl las. «*Unul va fi luat, și altul va fi lăsat*». Uită-te bine, că această proorocie se vede în lucrarea Mea. Cel ce va fi lăsat, acela este cel ce se lasă de lucrarea Mea, de cojocul cel dăruit de Mine vouă în vremea aceasta. Cel ce va fi luat este acela care merge cu Mine și cu cuvântul Meu până la locul unde cerul și pământul sunt unite spre așteptarea celor ce vor încheia cu bine calea.

Mergi, Israele, mergi! Mergi, tată, pe cale cu Mine, chiar dacă nu vezi cu ochii calea, că vine ziua să vadă lumea că tu ai calea Mea sub pașii tăi. Nu tu trebuie s-o vezi. Cel necredincios trebuie s-o vadă. Proorocul Elisei n-a văzut cu ochii oastea cerească, pregătită în luptă pentru el și pentru scăparea lui, dar a văzut ucenicul său, Ghehazi, a văzut carele și oastea cerească, a văzut la cererea lui Elisei către Domnul, și a crezut ucenicul în cuvântul credinței lui Elisei.

Mergi, Israele, mergi! Mergi, poporul Meu, mergi, tată, pe calea Mea cu tine, că și Eu merg pe calea ta cu Mine, și iată, merg. Iar azi facem popas de cuvânt și stăm la masă întru cină de Emaus, și după ce mâncăm, din nou lucrăm ce avem de lucrat. Cu ce lucrăm noi, tată? Lucrăm cu mintea, cu inima, cu fapta, cu pasul, cu toate mădulele duhovnicești lucrăm: cu credința, cu iubirea, cu răbdarea, cu pacea, cu vestirea cea nouă lucrăm, cu învierea, tată, lucrăm. Acum poposim și mâncăm și bem, și apoi iar călătorim, și puținel mai călătorim, și la capătul călătoriei e serbarea de sfârșit.

Mergi, Israele, mergi, că dacă stai, nu mai mergi. Mergi, tată, că cine stă se pierde de pe drum, că drumul în urmă se face sul, nu rămâne întins drumul cel ce merge spre Domnul. În urmă se strânge, și sulul este ținut de îngeri în urma ta. Mergi, tată, cu bărbăție, că un singur drum merge spre Domnul. Păzește-te, și pe cărări lăturalnice să nu te abați, că drumul în urmă se face sul, și rămâi pe cărări fără duh pe ele. Mergi, tată, mergi. Eu te aștept la izvor ca să-ți dau să bei. Mergi, că iată ce fac: îți ies înainte cu cofița și îți dau să bei. Mergi, fiule Israele, că asta Îmi este dorința, și vom fi amândoi un singur trup, Eu și cu tine, Mire și mireasă, femeie și bărbat, căci dintru Unul sunteți toți, fii ai lui Israel; o pâine, un trup sunteți toți, și din aceeași pâine mâncați, și vom fi mereu un singur trup. Amin.

Binecuvântată să fie cina Mea de azi cu tine, Ierusalime, fiu iubit, și să fii viu, poporul Meu. Să-ți fie fața îmbujorată de focul Duhului Sfânt, de iubirea focului ceresc. Să te binecuvinteze pe tine cerul și pământul și văzduhul și apa și tot ce este în calea Mea cu tine. Pe unde treci tu să rămână mireasmă de înviere. Pe unde calci tu să iasă morții din morminte și să cânte „*Hristos a înviat!*“, ca să audă Israel cel ce până azi este necredincios în învierea Mea.

Mergi, Israele, mergi, poporul Meu, mergi, tată, cum a mers Israel cu Moise, dar mergi ascultător spre Canaan, și intră viu în grădina cea cu lapte și cu miere.

Mergi, Israele, mergi. Mergi, tată, cum a mers Ilie proorocul, că el a mers plin de dor ca să se întâlnească cu Mine, și s-a întâlnit.

Mergi, Israele, până la unirea cea văzută a cerului cu pământul, până acolo unde cele două lumi se fac una, căci peretele cel din mijloc se va da deoparte și vom fi cu toții un singur trup.

Mergi și iar mergi. Mergi, Israele, mergi, că mergi pe calea slavei Noului Ierusalim, și ți-am făcut pașaport de trecere prin barierele lumii, și lumea te va cunoaște pe tine de Ierusalim.

Mergi, Israele cu nume nou, căci ți-am cumpărat bilet de călătorie, și toată lumea știe cum te cheamă pe tine.

Mergi, Israele, căci trâmbița Mea este pe fruntea ta cu numele ei, și cetatea Noului Ierusalim s-a vestit pe pământ, și se așează pe pământ, și după aceea o voi așeza întru nesticăciune. Amin.

Domnul Dumnezeu lui Israel a grăit poporului Său. Amin, amin, amin.

[20-07/02-08-1995](#)